

vlja zanimivo dejstvo, da vedno bolj raste število oltarjev v skritih barakah in podzemeljskih zasilnih kapelah. Duhovniki opravljajo tajno službo božjo. Vedno večje je število duhovnikov, ki potujejo od kraja do kraja ter tudi obiskujejo delavce v industrijskih središčih. Omenjenemu poročevalcu je neki ruski kmet to-le rekel: »Poglaviten naš namen je, da ohranimo, čeprav tako tajno, obred sv. krsta in sv. obhajila. Ljudje se v malih skupi-

nah zbirajo v kletah ali po gozdih. Duhovnik prečita sv. evangelij. Ljudje se na pamet naučijo molitve, od njih se jih naučijo otroci. Cerkvnenih ali verskih knjig namreč ni dovoljeno natisniti.« Boljševiški list »Pravda« v Moskvi potrjuje to poročilo ter dostavlja, da je policija odkrila dve tajni tvornici sveč za službo božjo. Tvornici sta bili v bližini Moskve ter sta sveče za službo božjo pošiljali po vsej državi.

Osebnosti.

Za 60letnico našega škofa dr. Tomažiča je bila v stolni cerkvi v Mariboru slovesna sv. maša, katere se je udeležilo zelo veliko vernikov ter mariborska katoliška društva in organizacije z zastavami. Cerkvneni govor je imel g. stolni dekan dr. F. Cukala. Ob 11. uri predpoldne so se zbrali v škofovem dvorcu: duhovščina s stolnim proštom dr. Vraberjem na čelu in razni svetni odličniki, ki so visokemu jubilarantu častitali. Škof se je za izrečene častitke ganljivo zahvalil.

Biseromašnik. Biserni mašni jubilej je slavil zadnjo nedeljo v Mostah pri Ljubljani g. Jožef Borštner, vpokojeni župnik, ki preživlja 9 let pokoj v Mostah.

Številne obletnice. G. Matej Riepl, župnik v Prevaljah, duhovni in konzistorijalni svetnik krške in lavantinske škofije ter dekan Mežiške doline, je in bo obhajal letos naslednje jubileje: 40letnico mašništva, 25letnico, odkar župnikuje v Prevaljah, 10letnico dekaniješke službe in 65letnico rojstva. K številnemu jubileju naše častitke.

Odlikovanja ob škofovski 60letnici. Ob 60letnici škofa dr. Tomažiča so bila podeljena dvojna duhovniška odlikovanja: za častna kanonika sta bila imenovana: Frangež Jernej, župnik pri Sv. Marjeti ob Pesnici, in Weixl Jožef, dekan in župnik v Sv. Križu pri Ljutomeru. — Za častne konzistorijalne svetovalce: monsig. Vreže Janez, vpokojeni profesor verouka v Mariboru; Karo Anton, spiritual v kn.-šk. bogoslovnem semenišču v Mariboru; dr. Aleksič Jakob, študijski prefekt in profesor v kn.-šk. bogoslovnem učilišču v Mariboru; dr. Jančič Janez, župnik pri Sv. Petru v Savinjski dolini; Gomilšek Franc, dekan in župnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor.; Živortnik Pavel, profesor verouka na državni učiteljski šoli v Mariboru; Preskar Karol, dekan in župnik pri Sv. Martinu ob Paki; Ozimič Jožef, dekan in župnik v Laporju; Lom Franc, dekan in župnik v Šmarju pri Jelšah. — Za kn.-šk. duhovne svetovalce: P. Cerar Gregorij, župnik-vikar pri Veliki Nedelji; p. Tomc Franc, superior rezidence Družbe Jezusove v Mariboru; Richter Jakob, profesor na državni klasični gimnaziji v Mariboru; Tkavc Anton, župnik v Sv. Petru pri Mariboru; Lukman Franc, katehet v Celju; Polak Franc, župnik v St. Janžu na Dravskem polju; Vogrinec Ivan, župnik pri Sv. Francišku na Stražah; Časl Franc, župnik v Svečini; Tomažič Anton, župnik v Žičah; Lorhek Ivan, župnik v Ollmju; Bohak Jakob, župnik v Sv. Marjeti pri Rimskih toplicah; monsig. Lovrec Andrej, mestni župnik v Ljutomeru; Lorenčič Vinko, župnik v Kapli; Oblak Janez, župnik pri Sv. Lovrencu na Pohorju; Musi Alojžij, župnik v

Vitanju; Neudauer Matija, župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. Lovrencu v Slov. gor.; Vajda Julij, nadžupnik pri Sv. Križu na Slatini; Soklič Jakob, mestni župnik v Slovenjgradcu; Weiss Matej, župnik v Skalajah; Klasinc Franc, mestni župnik v Brežicah; Jarh Konrad, župnik v Zavrču; Razgoršek Vincenc, župnik v Črni pri Prevaljah.

Spremembe pri oo. kapucinih. Provincial p. dr. Odilo Mekinda. Definitorji: pp. Mavricij, Vincenc, Rafael, Karel. Škofja Loka: p. Rafael, gvardijan, p. Jožef pride iz Ptuja kot vikar, p. Dionizij iz Celja, p. Frančišek iz Maribora. Celje: p. Mavricij iz Škofje Loke, gvardijan. Maribor: p. Joahim iz Osijeka za gvardijana. Ptuj: p. Edvard iz Škofje Loke za dvardijana. Varaždin: p. Odorik, gvardijan. Karlobag: p. Vincenc.

Dva zlata para blagoslovljena od novomašnika. Na Igu pri Ljubljani so imeli izredno cerkveno slavnost. Mihael Maček, salezijanski primicijant, je pel novo sv. mašo. Koj po službi božji je blagoslovil kar dva zlata para in sicer svoje starše in krstna botra. Starša živita že 54 let v srečnem zakonu, botra pa 52 let.

Nesreče.

Kar dva padla s strehe. Družovič Ana, žena čevljarja iz Maribora, je padla s strehe tako nesrečno, da si je pri tem poškodovala hrbtenico. S podstrešja pa je strmoglavil 16letni pekovski vajenec Anton Kralj iz Maribora in si pri tem strl levo nogo. Oba so prepeljali v mariborsko bolnico.

Obstrelil se je po nesreči 25letni Fric Rajko, lovski čuvaj s Košakov pri Mariboru.

Zemlja ga je podsula. V Mariboru pod Kalvarijo kopljejo temelje za novo stavbo. To delo vršijo kaznjenci in med temi je bil tudi 39letni Avgustin Frasa od Sv. Antona v Slov. goricah. Na Frasa se je sesulo toliko zemlje, da je komaj še gledala njegova glava iz plaza. Na srečo so drugi delavci zapazili pravočasno nevarnost in izkopal podsttega, ki je dobil velike notrajne poškodbe in ima zlomljeno levo nogo nad kolonom.

V zadnjem trenutku rešen iz Drave. — Dne 31. julija zvečer so se zabavali pri mariborski brvi fantje s tem, da so s stebra brvi ob desnem bregu skakali v Dravo. 22letni Mirko Šumer je priletel tako nesrečno v vodo, da se je onesvestil in se začel potapljati. V zadnjem trenutku je uspelo tovarišem, da so ga potegnili h bregu in ga je prepeljal rešilni oddelček v bolnico, kjer so ugotovili vsled udarca ob površino vode težke notrajne poškodbe.

20.000 Din škode je povzročil požar Antonu Korenu, posestniku v Morju pri

Prijetno sveže →
lepo dišeče
po vsakem pranju

Vedno z
GAZELA
67.1.3-33
TERPENTINOVIM MILOM
Pere res belo!

Framu, kateremu je zgorelo gospodarsko poslopje.

Hišo je uničil požar Stefanu Komaru, posestniku v Vukovskem dolu pri Jarenini.

Ob domačijo je vsled požara Alojzij Kafel, posestnik pri St. Janžu v Dravski dolini. Škode je 25.000 Din.

Zastrupljenje z volčjimi jagodami. 15letni Leopold in 10letni Stanko Lorber iz Ploderšnice v Slov. goricah sta jedla volčje jagode in se nevarno zastrupila. Stanko je med prevozom v mariborsko bolnico umrl, Leopoldu pa so z izpraznjenjem želodca oteli življenje.

Gospodarsko poslopje s hlevi je pogorelo Ani Černe v Framu pri Mariboru. Škode je 25.000 Din.

Nesreča pri mlatilnici. Anton Drevenšek, 24letni posestnikov sin iz Zgornjega Pleterja na Dravskem polju, je prišel pri posestniku Antonu Zafošniku z levico v mlatilnico, ki mu je roko čisto zmečkala. Hudo poškodovani se je zatekel v ptujsko bolnico.

Vlak povozil dva konja. Dne 30. julije se je zgodila pri Veliki Nedelji nesreča na prelazu preko železniškega tira. Vlak je zadel v voz Maksa Veroneka iz Trgovišča v trenutku, ko je peljal preko tira. Vlak je potegnil enega konja pod se, drugega je odbil daleč proč. Voznika je pogon sunek z voza v travo kraj ceste in se mu ni zgodilo nič hudega. Posestnik ima škode 5000 Din.

Pri padcu z drevesa si zlomil nogo in pretresel možgane. Hrčič Ciril, 13letni sin posestnika v Hruševcih pri Vel. Nedelji, je padel z visokega drevesa tako nesrečno, da si je zlomil levo nogo in si pretresel možgane.

V zadnjem trenutku rešen iz Drave. V Vičavi na levem bregu Drave pri Ptujju se je kopal 40letni zasebni uradnik in vojni invalid Meliva iz Ptuja. Priplaval je i-

Drave in se hotel postaviti na noge. Na taistem mestu pa je Drava globoka in naenkrat se je začel potapljati. Franc Breznik, poveljnik ptujske gasilske čete, je skočil oblečen v Dravo in je v zadnjem trenutku iztrgal potapljajočega se smrti. V bližini se nahajajoči zdravnik je obudil z umetnim dihanjem ponesrečenca v življenje.

Nesreča delavca in otroka. Pri prezidavanju hiše v Celju je padel z visokega odra 26letni Franc Ahtik, zidar iz Trnovelj. Pri padcu si je zlomil nogo in si je hudo poškodoval križ. — V Gaberju pri Celju, v koloniji »Lastni dom«, je padel skozi okno I. nadstropja Albin Žvižaj, devetletni sinko tovarniškega delavca. Pri padcu mu je počila lobanja in si je zlomil desno roko.

Smrtna nesreča posestnika - kolesarja. Dne 29. julija je bil v St. Petru v Savinjski dolini pokopan 52letni smrtno ponesrečeni posestnik Ivan Ribič iz Zg. Roj. Rajni je bil daleč na okrog znan kot umen gospodar. Našli so ga zjutraj pri občinski hiši nezavestnega in poleg njega kolo. Na glavi je imel zevajočo rano. Ribič je najbrž zadel s kolesom ob drevo, si prebil lo-

Turki so zopet zasedli z vojaško silo Dardanelsko morsko ožino,

Španski general Molle, poveljnik uporniških čet na severu.

V španskem mestu Burges imajo uporniki svojo vlado, katere predsednik je general Cabanellas.

Španska boljševiška voditeljica Coridad Mercader patrolira po ulicah mesta Barcelona.

banjo ter pretresel možgane in je tema poškodboma kmalu po najdbi podlegel. Zapušča pet nepreskrbljenih otrok.

82 letni starček utonil. V Rimskem grabnu v občini Vel. Pirešica pri Celju so našli v potoku utopljenega 82 letnega posestnika Mihaela Toman. Vračal se je z obiska od svoje hčere v Zavrhu. Hotel se je pri potoku odpočiti. Zaradi starosti je onemogel in padel v vodo, ki je bila komaj 30 cm globoka.

Trgovski pomočnik utonil pri kovanju. V Trbovljah je zahtevala letos Sava že drugo žrtev pri kovanju. Dne 29. julija je utonil Albin Odlazek, trgovski pomočnik I. delavskega konsumnega društva. Bil je sicer dober plavač, a ga je najbrž pri skoku v vodo zadela kap.

Nesreča v premogovniku. Po štiridnevem praznovanju so prišli 29. julija ob

štirih zjutraj v Kotredeški rov v Zagorju ob Savi trije rudarji. Radi praznovanja jama ni bila prezračena in so se nabrali v njej strupeni plini. Ko je prišel na zastrupljeno mesto rudar Gasior Alojz, je takoj opozoril tovariša Jožefa Krejčana in Ivana Strmljana na nevarnost. Gasior si je še zavezal s srajco usta in je šel v vpadnik, da bi odprl ventilacijo. Na sredi poti se je zgrudil, omamljen od strupenih plinov. Na pomoč sta mu priskočila tovariša. Krejčan se je zgrudil, Strmljan se je privlekel do praga in zaklical na pomoč. Anton Grabnar, ki je delal na progi, je poklical tovariše, ki so potegnili iz rova vse tri onesveščene rudarje. Strmljana in Krejčana je zdravnik obudil k življenju, pri Gasioru pa so bili vsi poskusi zdravnika zamanj, ker je že bil mrtev.

Gimnazijec utonil. Utonil je v Krki pri Novem mestu 14letni Anton Hauschild, gimnazijec iz Ljubljane.

Smrtna nesreča železniškega kurjača. V nedeljo dne 2. avgusta ob pol sedmih zvečer se je zgodila v Mostah pri Ljubljani železniška nesreča, koje smrtna žrtev je postal 56letni kurjač Jože Trojer. Zašel je med dva vlaka, ki sta vozila nasproti. Ko se je hotel ogniti enemu, ga je podrl drugi. Lokomotiva mu je odtrgala glavo in razmesarila truplo. Trojer je bil oženjen in tik pred upokojitvijo.

Razne novice.

Udeležencem slovenskega tabora v Mariboru. Odbor prosi, da vsi udeleženci, ki pridejo peš ali z vlaki, se javijo na zbirališču vstric glavnega kolodvora, kjer bo razviden razpored udeležencev v pohodu, kje se morajo razvrstiti. Udeleženci iz posameznih okrajev se naj točno držijo navodil rediteljev. Vozovi naj se postavijo v Tomšičevem drevoredu tik Krčevine. Kolesarji pa se naj zberejo v Kopitarjevi ulici blizu kolodvora. Vsaka župnija naj tvori skupino in naj se ljudje držijo te skupine. Vsaka fara naj ima svoje reditelje in naj pazi na red. Vozovi naj imajo že naprej določenega varuha. Kdor ne more biti doma pri sv. maši, ima priliko, da se udeleži sv. maše pri frančiškanih ob 8 ali ob pol 9. Na vsak način pa morajo biti vsi udeleženci do 9. ure zbrani na svojih mestih pri glavnem kolodvoru. Pohod po mariborskih ulicah z godbo na čelu se začne točno ob 9.15. Reditelji dobijo posebna navodila in prosimo, da se iz vsake župnije javi reditelje pisarni tabora v Mariboru, Loška ulica 10. Na vozovih se lahko udeležijo tabora tudi ženske, a v pohodu pa korakajo samo moški. Dohod na taborišče v Ljudskem vrtu bo zaprt in brez dovoljenja rediteljev ne bode imel nihče vstopa. Udeleženci, ki pridejo z vlaki, se lahko poslužijo polovične nedeljske vožnje in morajo na vrtopni postaji zahtevati nedeljsko karto. Ker je 9. avgusta zadnji dan razstave »Mariborski teden«, se lahko pripeljejo iz bolj oddaljenih krajev udeleženci že prejšnje dni za polovično ceno. Morajo pa na vstopni postaji kupiti rumeno legitimacijo, katero morajo dati na »Ma-

riborskem tednu« žigosati. Udeležencem tabora sploh priporočamo, da obiščejo »Mariborski teden«, ki ima letos predvsem gospodarski značaj. Na vsak način prosimo, da nam iz vseh župnij, katere se niso poslale prijave, naznačijo vsaj približno število udeležencev tabora, da bo vodstvo rediteljev lahko vse potrebno ukrenilo. Na tabor vabimo še prav posebej tudi naše obrtnike, ker bo med govorniki tudi domači obrtnik. Vsa potrebna navodila so dobile krajevne organizacije JRZ v posebnih dopisih. — Pisarna za tabor JRZ v Mariboru, Loška ulica 10.

Otvoritev Mariborskega tedna in gasilska proslava v Mariboru. V soboto dne 1. avgusta je bila slovesna otvoritev Mariborskega tedna, katere se je udeležil g. podban dr. Majcen, škof dr. Tomažič ter razni drugi zastopniki vojaške in civilnih oblasti. — V soboto zvečer so priredili gasilci baklado ter podoknice kumicam novega rešilnega avtomobila in dvema najstarejšema članoma, ki sta bila že pri ustanovitvi mariborskih gasilcev in rešilnega oddelka in to sta dr. Urbaček in pivovarnar I. Tscheligi. — V nedeljo se je zbralo k proslavi 65letnice obstoja mariborske gasilske čete nad 1000 gasilcev iz raznih krajev v Mariboru. Na Glavnem trgu pri Marijinem znamenju je bila za gasilce sv. maša, nato blagoslovitev novega rešilnega avtomobila, gasilska vaja in zaključna gasilska veselica.

»Kmetiski list« piše 29. julija, da ga je ob nekem čitvu »kar v luft vrglo«. Padel je seveda nazaj na zemljo, in sicer kakor navadno na najslabši del — pri njem na glavo. V svoji zmedenosti, ki presega navadno mero, piše o Avstriji: »Cerkvena hierarhija (duhovništvo) je prevzela nasilnim potom vso oblast, potem ko je z ognjem in mečem razbila delavske vrste in hitlerjevce«. Papir je res nadvse potrpežljiv, ker prenaša celo take budalosti. Po trditvi tega dičnega »kmetisko-stanovskega« lista mora biti predsednik avstrijske države duhovnik, pa ni; predsednik vlade mora biti duhovnik, pa ni; vojni minister mora biti duhovnik, pa ni. Sploh ni niti eden duhovnik minister. Deželni

Mala tableta z velikim učinkom nosi vedno BAYER-jev križ!

ASPIRIN

proti vsem bolečinam in boleznim, ki izhajajo iz prehlada.

Oglas je reg. pod št. Br. 23762 od 19. XI. 1934.

glavarji morajo biti vsi duhovniki, pa niti eden ni; dekani bi morali biti obenem okrajni glavarji, pa niso. In vendar trdi lažnjivi kljukec v »Kmetiskem listu«: »Duhovništvo je prevzelo v Avstriji nasilnim potom vso oblast.« Tako daleč more iti skisanje možganov pri človeku, ki se kakor španski bik v rdečo barvo zaganja v klerikalizem!

Tisočkrat je bila botra. Umrla je v starosti 80 let posestnica in gostilničarka g. Pajdaš Neža iz Zgornje Pečance pri Brežicah. Rojena je bila leta 1856 na Vrhu pri Zdolah, odkoder se je poročila v 20. letu z gostilničarjem in posestnikom Pajdašem v Pohanci, s katerim je živela v zakonski zvezi 56 let. Ko jo je pred štiri leti zapustil mož, je poprijela sama za vaveti ter vodila naprej gostilno in upravljala posestvo do svoje smrti. Celih 60 let je bila vzorna gospodinja in dobrotnica revnim otrokom ter drugim revežem. Ponesla je preko tisoč novorojenčkov iz raznih krajev Slovenije k sv. krstu. Tudi birmanska botra je bila mnogokrat. Po-

Italijani nimajo sreče z zasedbo Abesinije.

Italija ima vedno več težkoč z zasedeno Abesinijo. V Abesiniji sami so puntti ter napadi vstajev na dnevnem redu. Dne 28. julija pa je zadela Italijane huda nesreča v pristanišču Massava ob Rdečem morju.

V prvotni vzhodno afriški ital. koloniji Eritreja imajo Italijani pristanišče, ki se imenuje Massava. Masava je igrala v zadnji vojni med Abesinci in Italijani kot izhodno oporišče najvažnejšo vlogo. Mesto so Italijani v zadnjih mesecih znatno razširili in posebno se pristanišče je bilo modernizirano, da je lahko služilo raztovorenju vojnega in

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Haha, plemenit človek; kje pa si to besedo ujela? Poslušaj, kaj ti pravim! S svojimi šestimi križi sem dosti ljudi spoznala in sem prišla daleč okoli; toda zares dobrega moškega še nobenega nisem videla. Ni jih, ti rečem. Vsi, kar jih je, so sebični. Samo jemali bi, dajali pa nič. Od žensk terjajo najtežje reči in najhujše žrtve; hočejo, da jih ženske na rokah nosijo in jim strežejo ko angelci Bogu; da bi sami kdaj ženam kaj žrtvovali, jim hvaležnost z dejanji pokazali, to jim še na misel ne pride. Čim bolj se žene žrtvujejo, tem bolj so moški lahkomišelní, nezvesti, nehvaležni — oženjeni prav tako kakor samski, ali pa celo še bolj kakor samski.«

»Ali, botra, kako črno gledate! Ali vam je kak moški kdaj kaj žalega prizadel?«

»Ne, ne; to bi mu bila že posvetila! Za menoj so letali, dedci slinavi, da bi me bili dobili, pa še mezinca nisem kateremu pustila in ne le enemu sem jo okoli ušes zasolila. Z vsemi sem bila ko pes z mačkami; saj drugače ne zaslužijo.«

»Botra, vsi pa vendar niso taki, kakor pravite.«

»Eden je kakor drugi. Poznam jih. Kakor petelin na strehi, tako so nestanovitni, pa žejni ko žolne

11

so in po tobaku smrdijo. Napihujejo se kakor purmani, včasih pa spet slinijo ko tisti lesni polži. Pavla, pametna bodi, dobro ti hočem, nobenemu moškemu ne verjemi nobene besede; naj reče, kar hoče, verjemi, vsak le nase misli! Če se v katerega zagledaš, si izgubljena. Nič drugega si ne ukaš kakor bridkosti in trpljenje in razočaranje.«

Sočutno je gledala Jerca na dekle, ki je žalostno pobesilo glavo; potem je zopet začela:

»Pavla, ne zanašaj se na Ravnjaka in njegovo hvaležnost! Ravnjak se bo oženil in...«

»Za božjo voljo, botra,« ji je dekle seglo v besedo, »ko so mu mati umrli, se vendar ne more ženiti.«

»V dveh, treh tednih seveda še ne; toda čez pol leta ali čez eno leto se bo gotovo. Potem je amen in konec vse hvaležnosti. Če bi ti še ostal prijazen, bo žena postala ljubosumna in od hiše boš morala.«

»O Bog!« je kriknila Pavla in se je le po sili ubranila solz.

Kmalu je zopet zbrala in rekla vsa iz sebe:

»Na prav nič se ne zanašam. Ampak tu ne ostane več. Tu v bolnišnici se mi zdi, kakor da sem zaprta — in vendar nisem storila nič hudega. Botra, pustite me domov! Vzemite me s seboj!«

»Če na vsak način hočeš, pa pojdi!« je odvrnila Jerca. »Nedolžnega človeka res ne smejo zapirati. Malo še počakaj! Z zdravnikom bi še rada govorila dve, tri besede.«

kojnice je bila 51 let naročnica »Slovenskega gospodarja«. Ljubila je tudi druge verske liste. Preromala je mnoga božja pota in se vedno zatekala za pomoč pri vsakih težnjah k Mariji. Najbolj je ljubila cvetlice, ki so jo v obilnosti spremljale k večnemu počitku.

Najstarejša Ljubljanka Terez. Rant je praznovala zadnje dni 95letnico. Rodila se je 30. julija 1941 v Koroški Beli na Gorenjskem. Poročila se je leta 1864 za graščinskim oskrbnikom Rantom, ki je umrl leta 1894 v škofji Loki v starosti 85 let. Jubilančka je mati že rajnega vojnega kurata Huberta Ranta in še ene poročene hčerke. Stara gospa je še precej živahna, le vid in sluh sta jo že precej zapustila.

V soboto dne 15. avgusta, na praznik Velike Gospojnice, ostanejo trgovine v mestu Mariboru celi dan zaprte.

Samo še do 10. avgusta

traja prodaja ostankov v posebnem oddelku
veletvrdke Macam. 939

Obžalovanja vreani slučaji.

Umor starčka. V nedeljo dne 2. avgusta predpoldne se je zgodil v Rošpohu pri Mariboru zločin, kojega smrtna žrtev je postal 77letni Ivan Krepš. Omenjeni je bil v nedeljo zjutraj pri sv. maši in obhajilu in je nato čuval dom. Ko se je vrnila Krepšova rejenka od poznega sv. opravila, je našla svojega skrbnika vsega okrvavljenega. Poklicala je sosede, ti zdravnika, ki je ugotovil, da gre za zločin. Starca so prepeljali v mariborsko bolnico, kjer ga niso sprejeli, ker je že umiral, saj je imel 18 ran. Umrl je v nedeljo popoldne ob treh. Zverinski zločinec bo najbrž kje iz bližnje okolice.

18letni fant se vrgel pod vlak. Med Bohovo in Teznom pri Mariboru se je vrgel pod vlak Vladimir Kos, rojen v Zagrebu

in pristojen v Zagorje ob Savi, absolvent mariborske sadjarske in vinarske šole. Kolesa drvečega vlaka so nesrečnika čisto zdrobila. Vzrok samomora je neka malenkost, katero je zagrešil iz mladostne nagajivosti v šoli in se je bal kazni.

Presenečena konjska tihotapca. Dva posestnika iz okolice Dravograda sta skušala v noči preko meje iztihotapiti tri konje. Graničarji so presenetili tihotapca, jima odvzeli konje, a švicerja sta srečno odnesla pete.

Nočni nasilneži. V Jelenčah pri Pesnici v Slov. goricah je v noči zahtevalo 7 rogoviležev vina od krčmarice Ter. Drozg. Radi pozne ure je bila gostilna zaprta in je nočnim klatežem zaklicala rejenka skozi okno, da ne bodo dobili vina. Potepuhi so začeli streljati in prestrašena rejenka se je odpravila v klet po zahtevano vino. Medtem so ponočnjaki že bili razbili vrata na hiši in so vdrli v gostilniški prostor. Od 82 letne gostilničarke so zahtevali denar in so vse prebrskali. Denarja niso našli, pač pa so odnesli zalogo tobaka. Govorili so med seboj hrvaško in radi tega obstoja sum, da gre za kako tolpo iz Hrvaške. Izginili so v smeri proti Jareninskemu dolu.

Prežalosten pojav med našo mladino. Mladoletnika se lotita staršev! V Mariboru je prijel stražnik 16letnega Jožefa Trafernerja iz Ješencev pri Račah, ker je imel karabinko. Na stražnici je izpovedal, da je streljal iz karabinke skozi okno na očeta, s katerim je imel poprej prepir. Staroavstrijsko werndlovko je ukradel iz neke železniške čuvajnice v okolici Pragerskega. Dečko se je spozabil nad očetom, ki mu je naročil reko delo, katerega nepokorni sin ni hotel izvršiti. Očeta so prepeljali v mariborsko bolnico in ugotovili, da je obstreljen po prsih in na levici. Poškodba ni nevarna. — V Radovici pri Metliki je 17letni Jože Jurglič ustrelil svojo spečo mater, kateri je poprej ukradel 2000 Din, od katerih je pred strašnim zločinom zapil 500 Din. Nečloveški sin je zagrešil krvavo dejanje iz jeze, ker se je mati vdova v drugič poročila.

Dve žrtvi noža. V Novem vrhu v Apački kotlini so imeli pri posestniku Kaufmannu domačo veselico s plesom. Natepli so se med povabljenе tudi nepovabljeni fantje. Med plesom je stopil posestniški sin Ivan Serec posestnikovemu sinu Fr. Poschu iz Donnersdorfa v sosedni Avstriji na nogo. Radi tega je nastal pretep. Prireditelj zabave je napodil pretepače, nakar so se podali proti Vratjavasi. Razljuteni Serec je hitel za nasprotnikom. Dohitel je žrtev, jo vrgel na tla in ji prizadjal z nožem tri zaboljave in je zginil v noč. Zabodeni je zbral zadnje moči in se je zavlekel do bližnje hiše, v kateri je prebival napadalec. Sereceva mati je nudila Poschu prvo pomoč, nevede, da je obvezala žrtev lastnega sina. Poscha so prepeljali v bolnico v Radgono, kjer je podlegel drugi dan prehudim poškodbam. Žandarji zasledujejo ubijalca. — Nekaj ur po opisanem krvavem slučaju je zahteval nož v sosednem Gornjem Cmureku, kjer se je vršil nabor, drugo smrtno žrtev. Skupina pijanih rekrutov se je vračala na ovenčanem vozu proti domu. Pri Stogovcih je dal hlapec Alojz Režonja, ki je mahal krog sebe z nožem, povod za pretep. Fantje so Režonji izbili nož in je dobil še dva udarca. Pozneje je pa Režonja zasledoval posestniškega sina Henrika Zemljčiča iz Žiberce, ki ga je bil dvakrat oplazil s planko. Ker je bil v pretepu ob svoj nož, mu je ponudil drugega njegov prijatelj. Med tem je že bil Zemljčič doma, kjer so se fantje zabavali pri harmoniki. Tudi Režonjo so pogostili z jabolčnikom, kar ga je še bolj podžgalo v maščevalnosti. Ko so se podali pozneje rekruti proti gostilni, je naenkrat napadel Režonja Zemljčiča in ga je zabodel v vrat. Žrtev nenadnega napada je nekaj po zaboljavi izkrmavel. Ubijalca so zaprli.

Nevarna poškodba. V sobo 30letnega Franca Jeseneka, posestnikovega sina v Bovšah pri Škofji vasi v okolici Celja, je prišel dninar Janez Kukovič in je vzel Jeseneku klobuk. Radi tega sta se zgrabila. Kukovič je udaril z lato Jeseneka tako po glavi, da mu je prebil lobanjo in so pre-

Zdravnik ni Pavli nič posebno branil, da bi ne smela domov. Na novo jo je obvezal, ji svetoval še to in ono ter se prijazno poslovil.

Jerca je najela voz in uro potem sta se s Pavlo že vozili iz mesta, najprej še na Glinje, kjer je imela potovka opravke, in potem naravnost proti Bistrici.

Istega dne je bil tudi Ravnjak na potu v mesto, da obiše Pavlo. Prav tedaj, ko sta bili ženski zunaj na Glinjah, se je pripeljal na mestni trg. Obredel je nekaj trgovin, kupil svileno ruto in verižico s srebrnim križcem, da bi napravil dekletu veselje, in se nato podal v bolnišnico.

Tu so ga iznenadili z novico, da je Jerca odpeljala dekle s seboj domov; biti morate že kje pri Sv. Ožboltu. Tega Ravnjak ni verjel; saj bi ju bil moral vendar srečati. Torej je popraševal po mestu za njima, pa ni izvedel nič zanesljivega. Eni so mu pripovedovali, da je bila potovka z nekim dekletom, ki je nosilo roko zavezano, v lekarni in da je odšla na zgornjo stran, drugi so vedeli, da sta šli proti Kamnici, nazadnje mu je krčmar »Pri Lipi« povedal, da sta si pri njem najeli voz in odpeljali k Ožboltu. Zdaj ni bilo nobenega dvoma, in ker je bilo že popoldne, si je naročil voz in jo udaril za onima dvema. Pri Ožboltu je mislil, da ju bo dohitel; pa so mu v gostilni rekli, da je že dobri dve uri, kar sta odšli proti Bistrici.

Ker se je jelo že mračiti, se je naglo odpravil in odmahal z dolgimi koraki po gozdu gor. Toda čeprav je na moč hitel, ni prišel več pri dne na Ravne, ampak šele, ko je bilo že čisto temno. Pršil je rahel dež. Pogledal je skozi razsvetljeno okno v hišo, kjer je bila družina zbrana pri večerji. Pavle ni ugledal nikjer. Naglo je šel noter in se ozrl okoli ter vprašal:

»Ali nikogar ni bilo?«
»Pavla je prišla,« je odgovoril ujec Miha; »tako je udeležljala, da si nismo vedeli več pomagati.«

»Zakaj pa, za božjo voljo?«
»Strašno žaluje po materi,« je napol v joku povedala Kristina.

»Prva pot ji je bila v materino sobo,« je rekla Tončka, svinjarica. »Ko je zagledala materino obleko in druge njihove reči, se je zasedla na te in jela ihteti in vzdihovati kakor uboga verna duša.«

»Kje je zdaj?«
»Zgoraj — počiva, ker se komaj drži na nogah, tako je trudna in potrta,« je dejala Kristina.

»Ali je kaj jedla?«
»Še ene žlice ni zanesla.«
»Pojdi gor, povej ji, da sem prišel in da mora nekaj jesti!«

Ko je Kristina odšla, je vprašal:

»Ali ni prišla tudi Jerca?«

drugega materijala, kateri je bil potreben vojskujočim se italijanskim četam.

Zgoraj omenjenega dne je došlo v Masavi do strahovite eksplozije, ki je povzročila nepregledno škodo. Eksplozija je nastala v pristanišču, kjer so velika skladišča za petrolej. Tanki, v katerih je bil petrolej, so eksplodirali in povzročili daleč naokrog grozna opustošenja. Eksplozija je bila tako huda in dalekosežna, da so se užgale nekatere ladje, ki niso utegnile, da bi se bile umaknile iz luke na odprto morje.

Poleg petrolejskih skladišč

je zajela eksplozija letalske lope. Kakor znano, je uspela Italijanom

peljali hudo poškodovanega v celjsko bolnico.

Iz ljubosumnosti ustrelil dekleta. V Lastniču v župniji Sv. Miklavž na Polju pri Podčetrtku je pomagala 17letna Kristina Polak svojemu očetu v vinskem hramu stiskati sadje. Ko se je vračala na večer proti domu, jo je zadel iz zasede smrtno v prsa strel. Morilec je 20letni Alojz Debelak, posestnikov sin, ki je zagrešil zločin iz maščevalne ljubosumnosti, ker ga dekleta ni maralo. Debelak se je sam javil okrajnemu sodišču v Kozjem.

Vlom v bolnico izpodletel. Skozi strop sta vlomila v blagajniško sobo bolnice v Ljubljani dva vlomilca. Enega so prijeli in je to 27letni bivši natakak Josip Štiber iz Zelenega dvora pri Varaždinu in že star znanec policiji. Drugi vlomilec je pa ušel. V blagajni je bilo 14.000 Din gotovine, ki je ostala nedotaknjena.

Poskus samomora. Pri Novem mestu je legel na železniški tir Janez Tlakovec, 45letni brezposelni delavec iz Dol pri Brežicah. Lokomotiva mu glave ni odrezala, ampak jo je odrinila s tira in jo je na desni strani samo močno obrezala. Poškodovanega so prepeljali v bolnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Izpred sodišča.

Obsojen radi 26 vlovov in tatvin. Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal radi 26 vlovov in tatvin 29. jul. 29letni mizarški pomočnik Franc Pešec iz Studencev, ki je zadnji čas vznemirjal mariborsko okolico. Pešec, ki je očitane zločine le delno priznal, je bil obsojen na dveletno ječo in na izgon iz območja mesta Maribora.

Slovenska Krajina.

Sobota. Za ravnatelja soboškega dijaškega zavoda Martinišča je imenovan g. Vogrin Stefan. G. Vogrinu želimo obilo božjega blagoslova!

Turnišče. Pred nekaj tedni je bilo ukradeno ročno kolo iz Žižkov g. Čuriča, zidarkega mojstra, pri gostilni g. Balažiča. Hudobno roko je orožništvo kmalu zasledilo!

Turnišče. Predpreteklo nedeljo je obiskal iz Dolnje Lendave gasilski župni načelnik v družbi g. dr. Klara turniške gasilce in je pohvalil, ker je našel lepo v redu vse gasilsko orodje. G. dr. Klar je imel pri tej priliki zanimivo predavanje.

Turnišče. G. Černi Franc, dosedanji trgovec v Renkovcih, je otvoril te dni v Turnišču novo trgovino z mešanim blagom zraven orožniške postaje. Mlademu in pridnemu trgovcu želimo na novem mestu dober uspeh. — Letos se nam je zelo lepo pokazala letina, namreč pri silji in sadju. Ali na žalost slabo sad prinaša, žito pa sploh nič, pšenica malo bolje. Saj stari pregovor pravi: Čim lepše se prikaže, tem manj sadu prinaša.

Dolnja Lendava. Te dni je odšel na počitnice g. dr. Klar s svojo soprogo. 14 dni ga ne bode doma. Gospodu narodnemu poslancu želimo, da se dobro počuti na svojih potovanjih in da se zdrav vrne zopet domov.

Lipovec. G. Mančec Matija, akademik na mdrostovni fakulteti, je v Ljubljani promoviral. Želi postati profesor. G. Mančecu iz srca častitamo!

Fükšinci. Dne 12. julija je prikazal novo sv. mašo vsemogočnemu Bogu č. g. Holzedl Anton. G. Holzedl je sin slovenske matere in nemškega očeta. Govoril mu je g. Neubauer, ženski plebanoš, v nemškem jeziku. Slovensko pridigo bi moral opraviti g. Berden, martjanski plebanoš, pa je bil zadržan; valed tega je ta pridiga odpadla.

Sv. Sebeščan. Naš g. župnijski upravitelj Bejek Janko se je vrnil iz Belja, kjer je obiskal naše delavce. Z obiskom je zadovoljen. O težkih razmerah, socialnih in verskih, v katerih živijo naši delavci, hmo kmalu obširneje poročati. — Pri nemirih, ki so se godili v Franciji, je baje ubitih tudi nekaj naših delavcev. — Z mlatitvijo smo pri kraju. Namlatili smo zelo malo, vendar nekaj več kot na Ravenskem Prek murju, sorazmerno namreč. — Tudi naše gorice so uničene. Sicer je tu največ šnarnice, ki tudi letos kaže dobro, pa vendar je naše Goričko zelo prizadeto in vina letos ne bomo imeli.

LUSTERI
bogata izbira
okusna izdelava
ugodne cene
domaća tovarna
Ivan Paspa i sinovi, Zagreb
Cenike pošljemo na zahtvo

ga bomo naročali pač iz Dalmacije ali iz Baranje, kjer kažejo gorice izvrstno. — Jesenski pridelki kažejo dobro. Toče hvala Bogu nismo imeli. Tudi dežja imamo zadosti. — Vedno več naročnikov dobivamo za Francijo in upamo, da se število naročnikov tudi doma k novemu letu dvigne. Saj pa prinaša »Slovenski gospodar« novice iz vseh krajev in tudi novice iz naše Goričke vidimo v njem. — Gospod Klekl Jožef, župnik v Velikih Dolencih, je zelo bolan. Priporočamo ga v molitev!

Usodepolno igrakanje z ročno granato. Žizkovi v Andrijancih so orali in za orači je hodil 10letno sinko. Našel je na njivi ročno granato, katero je hotel odpreti. Z najdbo se je podal domov in je na hišnem pragu razbijal po granati, nevede, po čem da tolče. Naenkrat se je železo jajčaste oblike razletelo in drobci so zadeli fanteka po celem telesu. Nevarno ranjenega so prepeljali v soboško bolnico. Granata je obležala na njivi najbrž iz časov divjanja boljševiških tolp pod proslulim Bela Kunom.

Huda nesreča z mlatilnico. V Filovcih so mlatili pri posestniku Lovrenčiču. Z vlaganjem snopja v stroj je bil zaposlen 24letni Alojz Ošlaj iz iste vasi. Nnenadoma je Ošlaju spodrsnilo tako, da je padel z vrha mlatilnice med zobovje, ki mu je odtrgalo nogo pod kolenom. Reveža so takoj odpeljali v soboško bolnico.

Izsledena tihotapska družba. Orožniki v Puncocih so izsledili, da je prodajala cela družba iz Madžarske k nam vtihotapljeni tobak. Zandarji so prežali v noči na tihotapce in res so se pripeljali kar trije na kolesih. Na stoj pozvani so se zatekli v bližnji gozd, kjer jih zandarji niso mogli zasledovati. Na cesti so pustili kolesa in vrečo, v kateri je bilo 500 zavitkov, in pa košaro s 25 zavitki madžarskega tobaka za pipo. Po tablicah na kolesih so hitro imeli švercarje, ki so že bili večkrat kaznovani. Vti-

zmaga nad Abesinci samo s pomočjo bombnih letal, ki so še ostala tudi po končani vojni na abesinskih tleh in dovažajo vedno nova, s katerimi krotijo upornike. Nova letala so bila shranjena v posebnih lopah v Masavi, ki so po eksploziji čisto uničene in je zgorelo v njih 50 velikih bombnih letal.

Vsled eksplozije ni trpelo samo pristanišče, ampak tudi ostalo mesto, kojega velik del je povsem porušen. Uničena so tudi vsa velika skladišča, ki so bila polna raznega materiala, katerega je namenila Italija za preobnovo zasedenega ozemlja. Ravnotako so razvaline vsa skladišča za živež, ki je bil namenjen za vzdrže-

»Prišla, prišla. Saj Jerca je Pavlo pripeljala. Pa je kar hitro spet odšla. Rekla je, da bi rada bila doma, preden ulije.«

Čez nekoliko časa je pridvela Kristina in zavpila pri durih:

»Ježeš Marija, nikjer je ni. V kamri je ni in nikjer v hiši je ni. Povsod sem jo iskala.«

»V tem dežju in ponoči vendar ni kam odšla,« je menil Ravnjak v skrbeh.

Zdaj so šli vsi Pavlo iskat, pa je niso našli nikjer. Tedaj se je oglasila Rozika v kuhinji in povedala, da je bila Pavla pred večerjo v kuhinji in da je spraševala, kje na pokopališču so mati pokopani.

»Potem ni drugače: na grob je šla — kar verjel bi, da je kaj takega,« je menil Miha.

»Kristina in Tončka,« se je obrnil Ravnjak k deklama, »hitro pojdi pa spravita Pavlo domov! Še zbolela bo, ko hodi v tem dežju zunaj.«

Kristina je vztrepetala in rekla v strahu:

»Moj Bog, ko se tako bojim! Ponoči ni prav hoditi na grobove; rajni tega ne marajo.«

Tudi Tončka se ni mogla spraviti. Tedaj sta se ponudila Florijan in Lipe:

»Pojdeva pa midva.«

Ravnjak je nekaj premišljeval, potem pa je rekel skoraj osorno:

»Sam pojdem, da vidim, kje je.«

Vzel je svetilko, ogrnil bukov jopič in odhitel proti cerkvi; dobre četrte ure in že je bil na pokopališču. Svetilko je nekoliko zakril ter zavil k stranskim durim, kjer je bil materin grob. Tedajci je začul tiho ihtenje in zagledal nekaj živega na grobu.

»Pavla!« je zaklical glasno. »Pavla, ali si ti?«

Vzkliknilo je; bil je Pavlin glas. Koj nato je reklo deklet:

»Za božjo voljo, ali ste vi? Ali ste prišli pome?«

»Seveda. V skrbeh smo si. Pavla, tako nespametna ne smeš biti. Saj si vendar vsa mokra. Prehladila se boš; še sušico dobiš in nam umreš.«

»O že ne. Prej kdaj sem bila včasih še v hujšem zunaj.«

»Pojdi takoj! Domov greva.«

Rekel je to kakor gospodar, ki zapoveduje, in se obrnil ter odšel, deklet pa za njim kakor pes. Hitro sta hodila skozi vas in nista spregovorila niti besede. Ko sta prispela na kraj vasi, je Ravnjak obstal in dejal:

»Ali hodim prehitro, Pavla? — Tebe pa zebe. Vsa se treseš. Na, z mojim jopičem se ogrni!«

»Ne, ne,« se je branila, »saj mi ni treba.«

»Meni še manj. Zdrav sem, ti pa si prišla iz bolnišnice.«

Še preden je vedela, kaj in kako, jo je ogrnil. Potem je vprašal:

»Ali težko hodiš? Ali te naj vodim?«